

νὰ παραιτηθῇ διὰ νὰ ἔκτεθῇ, διότι τότε χάνει τὴν σύνταξίν του, ἀλλὰ νὰ παυθῇ. 'Ο κ. Κουμουδοῦρος προθυμότατα ἐδέχθη, μὴ ἐννοῶν ν' ἀφήσῃ ἀσύγταχτον κάνεντα φίλον του. Καθυπέβαλε λοιπὸν τῷ Βασιλεῖ Διάταγμα παύσεως μετ' ἑκ- φράσεως εὐαρεσκείας.

'Ο Βασιλεὺς δύμας, τρυφερώτατα ἀναμιμνησκόμενος τοῦ μειλιχίου κ. Δεληγιάννη, ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ τοιοῦτο τραγελαφικὸν Διάταγμα διπέρ παύει—δηλαδὴ τιμωρεῖ—ἄμα δὲ ἐκφράζει καὶ εὐαρέσκειαν.

Βίς τὸ σημεῖον αὐτὸν εὑρίσκεται καὶ τὸ δεύτερον ἐκλογήκοντὸν ἐπεισόδιον.

*Δις προσθέσωμεν τρίτον ἐπεισόδιον διτὶ καὶ δ. κ. Πλατούτσας ἐκτίθεται ὑποψήφιος Βουλευτής εἰς "Ἀργος μετ' ἐλπίδων ἐπιτυχίας.

Πολλοὶ θ' ἀπορήσουν διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅταν διὰ τὴν ἐλληνικὴν Βουλὴν δὲν ἀπαιτοῦνται οὕτε πολιτικὴ πείρα, οὕτε γνώσεις τινες πολιτικῶν ἐπιστημῶν, οὕτε εὐγλωττίσι βήματος, τότε διατί νὰ μὴν ἔκτεθῇ καὶ δ. κ. Πλατούτσας, ἀφοῦ ἐκτίθεται δ. κ. Κότταρης;

'Ο κ. Πλατούτσας ἔχει καὶ τοῦτο ὑπὲρ ἕαυτοῦ διακρύπτει διτὶ δὲν κατέρχεται ὡς κυβερνητικὸς ὑποψήφιος τούναντίον καταπολεμεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Δεικνάτης.

ΤΗΝ ΕΙΔΑ ΠΑΛΙΝ.

I

'Ολημερίς καρτέραγα νὰ 'δῶ τὸ πρόσωπό σου,
Ν' ἀκούσω ἀπ' τὸ χειλάκι σου τὸ γέλοιο τὸ γλυκό σου.
Καλότυχος δπογος σὲ 'δῆ, μὰ δπογος σ' ἀγαπήσῃ
Δὲν τὸν χωρεῖ αὐτὴν γῆ, ζητεῖ ἄλλον νὰ ζησῃ.

II

"Διμα σὲ πρωταντίκρυσας ἐδῶ, βασίλισσά μου,
"Η παιγνιδάρα σου ματιά μέθυσε τὴν καρδιά μου
Καὶ ἡ τρελλὴ 'στὴ μέθη τῆς αἰώνια θά μένῃ . . .
Συχώρα τὴν ἀν σ' ἀγαπᾷ γιατὶ εἶνε μεθυσμένη,
Συχώρα τὸ παράπονο νὰ σοῦ τὸ 'πῆ σιμά σου."
Δὲν φταίει ἔκεινη ἀν σ' ἀγαπᾶ, μὰ φταίει ἡ ὠμορφιά σου.
"Ἄν χύνῃ δάκρυσ πικρὰ γιὰ σένανε, δὲν φταίει,
Σὺ φταίεις 'ποῦ τὴν ἔκανες τὴ δύστυχη νὰ κλαίῃ.
"Ο οὐρανὸς ἀν τὴ βροχὴ γιὰ δάκρυά του χύνῃ
Δὲν φταίει αὐτὸς, φταίει ἡ γῆ ποῦ σύννεφα τοῦ δίνει.

III

"Σ τὴν ἄχαρη τὴν σκοτεινὴν τοῦ κόσμου πλανεμένος,
Δικεράτης τόπου μακρυνοῦ ὅπου περνάει ξένος,
Μέσ' στὸ σκοτάδι τὸ βαθὺ προβάλλει μιὰ ματιά σου
Κ' ἐφώτισε τὴ διάβα μου ἡ τόση ὠμορφιά σου.
Καθὼς οἱ Μάγοι μιὰ φορὰ τὸ ἀστρο ἀκολουθοῦσαν
Νὰ πᾶν' νὰ βροῦνε τὸ Χριστὸ, ἐκεῖνον ποῦ ζητοῦσαν,
"Ακολουθῷ κ' ἔγω τὸ φῶς ποῦ 'γαλιν' ἀπ' τὴ ματιά σου
Γιὰ τὸν γάρω τὴν ἀγάπη σου, γιὰ τὸν γάρω τὴν καρδιά σου.

"Διμα σὲ πρωταντίκρυσα μὲ μάτια βουρκωμένα
Ἐνόμισα πῶς δὴ γῆ εἶνε στενὴ γιὰ μένα"

"Ολας ὁ κόσμος ἐμπροστὰ σ' ἐκεῖνον π' ἀγαπάει
Μοιάζει καλύπτη χωρικοῦ 'ποῦ μόλις τὸν χωράει"
Τὸ ἀγεράκι πούρχεται τοὺς ἄλλους νὰ δροσίσῃ,
Τὴ φλόγα τῆς ἀγάπης του δὲν εἰμπορεῖ νὰ σύνῃ,
Καὶ μένα 'ποῦ δὲν μὲ χωρεῖ ἡ γῆ αὐτὴ, Μαρία,
Στὴν κάμαρή σου μοναχὰ θὰ 'θρῶ εὐρυχωρία,
"Εκεῖ 'στὸ παραθύρι σου καμιὰ φορὰ 'ποῦ δγαίνεις
"Οπου τοῦ κόσμου τῆς καρδιᾶς τόσω σφικτὰ τῆς δένεις.

V

"Εκεῖ 'στὸ παραθύρι σου, νεράϊδα μου εἰς εἰδα,
Καθὼς μέσ' ἀπ' τὰ σύννεφα τοῦ ἥλιου μιὰ ἀχτίδα,
Καθὼς κανδῆλη τῆς ζωῆς 'στοῦ τάφου τὸ σκοτάδι,
Καθὼς ἐφάνηκ' ὁ Χριστὸς μέσ' στους νεκροὺς 'στὸν "Αδην."
Τὸ παραθύρι σου αὐτὸν εἰν' οὐρανὸς γιὰ μένα,
Ποῦ τὸν γλυκοφωτίζουνε δρόζαστρα ζηλεμένα,
Τὰ δηὖτα γλυκὰ ματάκια σου μὲ τὰ πολλὰ παιγνήδια,
Ποῦ ἔχει μαῦρα σύννεφα τὰ δηὖτα μαῦρα φρύδια.

VI

"Αναθεμά την τὴν καρδιὰ ποῦ θέλει ν' ἀγαπήσῃ,
Ποῦ θέλει πρᾶγμα τ' οὐρανοῦ 'στὸν κόσμο νὰ ζητήσῃ!
Μιὰ μέρα ἀν δὲν τὴν ἰδῶ δλημερίς στενάζω,
Μὰ λείπουνε οἱ στεναγμοὶ καὶ δταν τὴν κυττάζω;
"Εχει χαρὰ ὁ ἔρωτας μὰ εἶνε τόσῳ λίγη
Ποῦ μόνο ξένας στεναγμός 'στὰ στήθια μας τὴν πνίγει.

VII

"Ολημερίς καρτέραγα νὰ 'δῶ τὸ πρόσωπό σου,
Μοῦ φάντης σᾶν ἀγγελος εἰς τὸ παράθυρό σου,
"Εκεῖ 'στὸ παραθύρι σου τὸ μάτι μου κολλοῦσε,
Καὶ ἡ καρδιά μου ἡ φτωχὴ ἐκεῖ σιμὰ πετοῦσε.
Γιατὶ πονῶ δταν σὲ 'δῶ; γιὰ πές μου τέ μοῦ λείπει;
"Αχ! δὲν πονεῖ ὁ ἔρωτας, πονεῖ τὸ καρδιοχτύπι!
Γιατὶ πονῶ; δὲν εἰμπορῶ νὰ σοῦ τὸ πῶ ἀκόμα...
"Εχει ἡ καρδιά μας μιστικὰ ποῦ δὲν τὰ λέει τὸ στόμα.
Καθὼς πουλάκι στὸ κλουβὶ τὰ σύρματα τσιμπάει
Καὶ 'στὴ στενὴ του φυλακὴ μ' ἀπελπισία πετάει,
"Ετσι κ' αὐτὸ τὸ μιστικὸ μέσ' 'στὴν καρδιὰ κλεισμένο
Τσιμπὴ τὰ στήθια μου νὰ 'γγῃ πετάει ἀπελπισμένο,
Καὶ κάθε του φτερούγασμα ξένα παλιδ μετράει.
"Αν δὲν ἔγγῃ τὸ μιστικὸ, σκληρὰ, θενὰ μὲ φάγ.
"Αφοσε πιὰ τὴν ἀπογιά δός του ἐλευθερία,
Ζητᾶ νὰ 'θρῇ τὸ ταῖρι του, νὰ 'θρῇ παρηγορία.
Καὶ ἀν αὐτὸ τὸ ταῖρι του μέσ' 'στὴν καρδιά σου μένει,
Βγάλ' τὸ δικό σου μιστικό καὶ τὸ δικό μου 'γαλειν.

Πεάγο.